

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการศึกษา โดยเฉพาะการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งนักเรียนจะต้องเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งการเรียนในระดับอุดมศึกษานี้หนังสือตำราต่าง ๆ จะใช้ เป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น ผู้เรียนจึงต้องมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษและมีทักษะในการอ่านอย่างดี พอที่จะอ่านหนังสือ ข้อความ ข่าวสารต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษได้เข้าใจและถูกต้องในเวลารวดเร็วพอสมควร นอกจากนี้ในกรณีที่นักเรียนไม่ได้ศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป นักเรียนก็ยังจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ เนื่องจากภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพหลายแขนง ดังเช่น งานวิจัยของอัจฉรา วงศ์โสธร (2524 : 121) ในการสำรวจความต้องการของสังคมต่อการใช้ภาษาอังกฤษ ได้รายงานผลการวิจัยถึงความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษในปริมาณปานกลาง โดยใช้ทักษะอ่านมากที่สุดและใช้ทักษะแปลน้อยที่สุด

เนื่องจากทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากต่อการศึกษาในระดับสูงและการประกอบอาชีพของนักเรียนดังกล่าว การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจึงเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญ โดยครูต้องสอนให้นักเรียนเกิดทักษะในการอ่านเพื่อให้สามารถติดตามข่าวสาร ความรู้ ความเคลื่อนไหวในโลกได้ทันต่อเหตุการณ์ และเพื่อประโยชน์ในการแสวงหาความรู้ในระดับสูง หรือเพื่อการประกอบอาชีพต่อไป

แต่ปัจจุบันปรากฏว่า นักเรียนจำนวนไม่น้อยที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว ต้องประสบปัญหายุ่งยากในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษอยู่มาก เช่นบางคนอ่านแล้วไม่สามารถจะเข้าใจได้แจ่มแจ้ง ต้องอ่านหลาย ๆ ครั้งจึงจะเข้าใจ หรืออ่านแล้วเข้าใจความหมายผิดไปเป็นตรงกันข้ามเป็นต้น ปัญหาเหล่านี้ อาจมีสาเหตุมาจากการสอนอ่านที่ไม่ถูกต้องแก่

หรือเนื่องมาจากขอบกพรองต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรการสอนอ่านในโรงเรียน

ในการสอนอ่านนั้น เฟอ อาร์ แดคคาเนย์ (Fe. R. Daccanay 1963 : 25) ให้ความเห็นว่า นักเรียนจะอ่านได้ก็มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับสติปัญญา วุฒิภาวะ ความสามารถในการใช้สายตาให้เห็นถึงความแตกต่างของตัวพิมพ์หรือตัวเขียน ตลอดจนความรู้พื้นฐานที่จะรับรู้ความหมายของคำต่าง ๆ และผู้เรียนจะเข้าใจความหมายหรือข้อความที่อ่านได้ก็ในสิ่งที่ตนเคยมีประสบการณ์มาก่อน

เดวิด พี แฮร์ริส (David P. Harris 1969 : 59) กล่าวถึงความสามารถในการอ่านว่า จะต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการ เช่น ต้องมีความเข้าใจภาษา ความสามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยได้ สามารถสรุปความคิดจากการอ่านได้ถูกต้อง และสามารถเข้าใจทัศนคติของผู้เขียนจากข้อความที่อ่านได้

รีเบคกา เอ็ม วาเลต และ เรอเน เอส คิสสิก (Rebecca M. Valette and Renee S. Disick 1972:161) กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นทักษะที่เกิดจากการเรียนรู้ ความลำคัมขั้นตอน โดยได้แบ่งระดับความสามารถในการอ่านภาษาต่างประเทศออกเป็น 5 ระดับ จากง่ายไปหายาก คือ ระดับทักษะกลไก (mechanical skills) เป็นระดับการรับรู้ได้แก่ การที่นักเรียนสามารถแยกความแตกต่างของตัวสะกดได้ สามารถบอกได้ว่าคำที่อ่านนั้นเหมือนกันหรือต่างกัน ในขั้นนี้ไม่จำเป็นต้องเข้าใจสิ่งที่อ่าน ระดับความรู้ (knowledge) นักเรียนสามารถอ่านและเข้าใจความหมายของคำหรือข้อความที่คุ้นเคย สามารถบอกได้ว่า คำหรือข้อความใดตรงกับภาพที่เห็น การอ่านในขั้นนี้มักเป็นการอ่านที่ละประโยค ระดับการถ่ายโอน (transfer) นักเรียนสามารถเข้าใจข้อความใหม่ที่มีคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้ว ระดับการสื่อสาร (communication) นักเรียนสามารถอ่านข้อความที่มีคำศัพท์และโครงสร้างใหม่ ๆ หรือคำที่มีรากศัพท์เกี่ยวกับคำที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้วได้เข้าใจ ถึงแม้จะไม่เข้าใจทุกคำ แต่ก็สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ ระดับการวิเคราะห์วิจารณ์ (criticism) นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้อย่างชัดเจน เข้าใจจุดมุ่งหมาย ความคิดเห็น ตลอดจนทัศนคติของผู้เขียน

โทมัส ซี บาร์เร็ท (Thomas C. Barrette 1965 : 8-25) ได้แบ่งการอ่านออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับการอ่านตามตัวอักษร (literal comprehension) ระดับการจัดเรียงใหม่ (reorganization) ระดับการสรุปข้อคิดเห็น (inferential comprehension) ระดับประเมินผล (evaluation) และระดับความซาบซึ้ง (appreciation) ระดับการอ่านตามตัวอักษร เป็นระดับการอ่านจับใจความรายละเอียดต่าง ๆ จับใจความสำคัญและสำคัญเหตุการณ์ต่าง ๆ สามารถเปรียบเทียบเรื่องราวที่อ่าน ทั้งในแง่ความแตกต่างและความเหมือน ทราบความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล ทราบถึงลักษณะเฉพาะของตัวละครในเรื่องที่อ่าน และสามารถจำและทบทวนเรื่องที่อ่านได้ ระดับการจัดเรียงใหม่ ได้แก่ความสามารถที่จะแยกประเภทของข้อความที่อ่านได้ สามารถย่อเรื่องทั้งหมดหรือข้อความบางตอนได้ สามารถสรุปและสังเคราะห์เรื่องที่อ่านได้ ระดับการสรุปข้อคิดเห็น ได้แก่ความสามารถที่จะนำความคิดเห็นและรายละเอียดที่ได้จากการอ่าน ความคิดเห็นและประสบการณ์ส่วนตัวมาใช้สรุปให้ข้อวินิจฉัยในแง่สนับสนุนรายละเอียด สรุปใจความสำคัญสำคัญเหตุการณ์ และการตีความของภาษาซึ่งมิได้ปรากฏให้เห็นโดยตรงจากข้อความที่อ่าน ระดับประเมินผล เป็นระดับความสามารถในการที่จะตัดสินและประเมินผลด้วยตนเองว่าเรื่องที่อ่านอะไรเป็นข้อเท็จจริง อะไรเป็นจินตนาการหรือความคิดเห็น ตลอดจนความสามารถประเมินความเชื่อถือได้ของเรื่องที่อ่าน และประเมินผลในแง่ความคิดเห็นส่วนตัวว่ามีคุณค่าเหมาะสมที่จะยอมรับหรือไม่ ระดับความซาบซึ้ง เป็นความสามารถในการอ่านระดับสูงสุด คือการมีอารมณ์ตอบสนองตามเนื้อเรื่อง ตามภาษาของผู้เขียน ตลอดจนการสร้างภาพพจน์และการแสดงออกทางอารมณ์จากการได้อ่านเรื่องราว

อนึ่ง การที่นักเรียนจะมีทักษะในการอ่านเหล่านี้ได้ จะต้องได้รับการฝึกอ่านที่ถูกต้องวิธี ซึ่งครูจะเป็นบุคคลสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะนี้ได้ แต่ตามความเป็นจริงแล้ว ในการสอนครูยังคงใช้วิธีการสอนโดยการแปลอยู่และให้โอกาสนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมน้อย ดังเช่นผลการวิจัยของอิสรา สารงาม (2529 : 168) ที่ได้ศึกษาปัญหาในการใช้เทคนิคการสอนอ่านภาษาอังกฤษของอาจารย์ที่สอนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดภาคเหนือ พบว่าอาจารย์ผู้สอนมีปัญหาในการใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ เช่นการสอนให้นักเรียนทำความเข้าใจของคำศัพท์จากบริบท หรือวิธีสอนให้ค้นหาประโยคที่บรรจุใจความสำคัญหรือความคิดหลักของเรื่อง เนื่องจากพื้นฐานความรู้ของนักเรียนต่ำมากและไม่เท่ากัน นอกจากนี้นักเรียนส่วนใหญ่

เคยชินกับการสอนโดยการแปลและชอบที่จะให้ครูสอนโดยการแปลมากกว่า ซึ่งผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมจิตร เอี่ยมสุภานิมิตร (2517 : 151) ที่พบว่า นักเรียนต้องการให้ครูแปลเนื้อเรื่องที่อ่านเป็นภาษาไทย จึงได้เสนอแนะให้มีการปรับปรุงการสอนอ่านอังกฤษ เพื่อให้ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเหมาะสมกับระดับที่เรียนอยู่ นั่นคือครูไม่ควรสอนเรื่อง ที่นักเรียนเรียนไปแล้ว เพราะจะทำให้ นักเรียนเบื่อหน่าย และไม่ควรสอนเรื่องที่ยากเกินไป เพราะจะทำให้ นักเรียนเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

จากปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่มีผู้ศึกษาวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่าปัญหาเหล่านี้ควรจะได้รับ การแก้ไขหรือบรรเทาให้ลดน้อยลงถ้าครูผู้สอนได้ทราบถึงพื้นฐาน ความสามารถในการอ่านของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อที่ครูจะได้เตรียมบทเรียนและแบบฝึกหัดให้ เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนที่ตนจะสอน ดังที่ ลอเรนซ์ อี ฮาร์ฟเนอร์ (Lawrence E. Harfner 1974 : 35) กล่าวว่า "การที่จะสอนทักษะใด ๆ ของการอ่าน ให้ได้ผลดีนั้น ครูจะต้องวัดความสามารถของนักเรียนในทักษะนั้น ๆ แล้วนำคะแนนมาตีค่าว่า นักเรียนมีความสามารถเพียงใด ทั้งนี้เพื่อจะช่วยครูในการเตรียมการสอนให้ตรงกับความสามารถ ของนักเรียน" ควบคู่กันนี้ผู้วิจัยจึงเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงระดับความสามารถด้านการ อ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งนักเรียนเหล่านี้ เมื่อจบการศึกษาในระดับนี้ไปแล้ว อาจจะต้องใช้ความรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษไปใช้ในการ ประกอบอาชีพ หรือการศึกษาในระดับสูงที่ต้องอาศัยหนังสือ ตำราต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยผู้วิจัยจะทำการศึกษาระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับนี้ โดยยึดวิธีการแบ่งระดับความสามารถด้านการอ่าน 5 ระดับของ รีเบคคา เอ็ม วาเลต และ เรอเน เอส คิลลิก (Rebecca M. Valette and Renee S. Disick 1972 : 161-170) คือ ระดับทักษะกลไก ระดับความรู้ ระดับการถ่ายโอน ระดับการสื่อสาร และระดับการวิเคราะห์ วิจัย เนื่องจากจุดประสงค์ของการสอนอ่านตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ได้ระบุให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านในทักษะต่าง ๆ เช่น การอ่านจับใจความ สรุปความ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งคล้ายคลึงกับระดับความสามารถ 5 ชั้น ของ วาเลต และคิลลิก ดังกล่าว และนำผลการวิจัยไปประเมินหาระดับความสามารถด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งยังไม่มีผู้ใดทำการวิจัยในเรื่อง นี้กับนักเรียนในระดับนี้มาก่อนเลย ดังนั้น ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

และผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับนี้ จะได้นำผลที่ได้จากการวิจัยนี้ไปปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับนี้ให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สี่ถึงปีที่หก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
2. การวิจัยครั้งนี้ไม่คำนึงถึงองค์ประกอบบางประการซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน เช่นระดับสติปัญญา สมรรถนะของการเรียนเพศ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างประชากร

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ระดับชั้นความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่สามารถอ่านข้อความต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในแบบสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามระดับชั้นการอ่านของ รีเบคคา เอ็ม วาเลตต์ และ เรอเน เอส คิสสิก (Rebecca M. Valette and Renee S. Disick) คือ

ระดับที่ 1 ระดับทักษะกลไก (mechanical skills) นักเรียนสามารถเห็นความแตกต่างระหว่างตัวสะกดภาษาต่างประเทศ สามารถบอกความเหมือนและความแตกต่างของคำ วลี และประโยคได้

ระดับที่ 2 ระดับความรู้ (knowledge) นักเรียนสามารถอ่านประโยคหรือข้อความที่คุ้นเคยได้อย่างเข้าใจความหมาย สามารถบอกได้ว่า คำ หรือประโยคที่อ่านสอดคล้องกับรูปภาพที่เห็น

ระดับที่ 3 ระดับการถ่ายโอน (transfer) นักเรียนสามารถเข้าใจ
ความหมายของเรื่องราวใหม่ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างและศัพท์ที่ได้อ่านมาแล้ว และนำ
ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้

ระดับที่ 4 ระดับการสื่อสาร (communication) นักเรียนสามารถอ่าน
ข้อความที่มีศัพท์และโครงสร้างใหม่ได้เข้าใจ ถึงแม้ว่าจะไม่เข้าใจทุกคำที่อ่าน แต่ก็สามารถ
จับใจความสำคัญของเรื่องได้ สามารถเข้าใจบทสนทนาสั้น ๆ ได้

ระดับที่ 5 ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (criticism) นักเรียนสามารถเข้าใจ
ความหมายแฝง จุดมุ่งหมาย และระดับของภาษา สามารถประเมินเนื้อหาส่วนที่เป็นความ
มุ่งหมาย ความคิดเห็น ตลอดจนทัศนคติของผู้เขียน

2. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับ
มัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ภาคปลาย ปีการศึกษา 2529 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม
สามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

3. เกณฑ์กำหนดระดับความสามารถ หมายถึง การหาระดับความสามารถ
ด้านการอ่านภาษาอังกฤษจากคำขมิ้มเลขคณิตของคะแนนที่ได้จากแบบสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
เพื่อวัดความสามารถด้านการอ่านทั้ง 5 ระดับ ในแต่ละระดับมีคะแนนเต็มระดับละ 20
คะแนน โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 75 ซึ่งอาศัยพื้นฐานจากเกณฑ์การวัดระดับความสามารถด้าน
การอ่านของ อี เอ เบตส์ (E.A. Betts 1957 : 43-44) และลอเรนซ์ อี ฮาฟเนอร์
(Lawrence E. Hafner 1972 : 19-20) ซึ่งตั้งเกณฑ์สำหรับระดับการอ่านตามที่สอน
(instructional level) ถ้าคำขมิ้มเลขคณิตในระดับใดสูงกว่า 15 คะแนน ถือว่า
นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษในระดับนั้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้จัดทำหลักสูตร ในการนำผลการวิจัยไปปรับปรุง
หลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้เหมาะสม
กับระดับความสามารถของนักเรียนยิ่งขึ้น

2. เพื่อที่ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะได้นำเกณฑ์มาตรฐานการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
3. เป็นแนวทางสำหรับนักการศึกษาและผู้สนใจในการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย